

Kesän kauneimmaksi valittiin Timo Klemolan R5 Turbo 2.

Kolme pientä matkajaa ja iso paha maailma

Kakkoseksi valittiin Taisto Tuomisen R8.

Ja kolmannen sijan pokkasi Petri Rouskun R16.

Tapautui 1899

Olipa kerran kolme pientä ranskalaista, jotka asuivat suuressa vanhassa kaupungissa. Vanhimman ranskalaisen nimi oli Veli Louis, keskimäinen Veli Marcel ja nuorinta ranskalaista kutsuttiin Veli Ferdinandiksi. Veljesten yhtiönä oli Société Renault Frères, jonka pihalla he viettivät päivänsä rakennellen autoja ja iloisesti laulellen.

Routaa pakoon

Matka alkoi kun perinteinen hukcareissujen kirjurimänä, mä eli Jani, pääsi Hämeenlinnan kaupungin kirjastolta Vanhan Kunnon Kaappi Saviem SG2:n syövereihin reppuineni ja makuupusseineni 27.07.2007. Aurinko paistoi, syyliin. Ei muuta kun nostin jalat tuulilasille ja korkkasin ruokatauolla haalimani lämpimän oluen. K-P ohjasti Saviemin kohti Koljalaa ja Korpikumpua. Siellä kesäloma-Mila teki vielä viime hetken täydennyksiä roikkaan sidotun Mamma (LaMere) Winnebago LeSharon jääkaappiin.

Jo toisen kerran tänä kesänä hylkäsimme Kaapin. Jatkoimme Korpikummusta matkaa Mammalla, amerikan mukavuutta suomikoroituksella ja Trafic'in alustalla.

K-P haikaili sahdista illaksi, joten Lammi kuulosti luontevalta pysähtymispaikalta. Kauppakeskus Tuulonen jäi sivuun, koska jatkoimme Koljalasta Lammin tietä 292 valtatie kahdelletoista ja siitä Lahteen päin. Puoli viiden aikoihin olimme asfaltilla. Luinen mäki, Mäkiluinen.

Renault / Luumäki Go

146464

- 16:18 Winnebago Turbo Diesel. Roskat pos ja Lahea kohti. Tai siis Lammille metsästämään sahtia. K-P piti 300 metrin pissitaun.
- 16:39 Mietintää mennäänkö Lammille laisinkaan. Multa loppui jo ruokatunnilla hamstraamani alkuaperitiffit.
- 16:45 S-Alko ja kierrätyskeskus-kyltti.
- 17:00 Lammi lähtö. Ukko-Pekkaa jääkaappi täynnä, kaikilla sama maku? Alko myy vain pulloitettua sahtia.
- 17:30 Messilän liikennevalot tökkii. Tuossa vähän matkaa sitten olisi ollut maatilatori, josta olisi saattanut saada Viisikko-eväisiin tuoreita muniä. Milalla on portviiniäkin jossain, kun saavutaan satamaan. K-P suunnittelee Pietarin reissua. Kun ei taas tiedä tulevasta niin ei voi luvata mitään. Aurinko paistaa vielä ja on aika painostavaa. Tummia pilviä kyllä roikkuu taivaanrannassa. Yöksi Lappeenrantaan luvattiin sadetta. Ei ole mitään kirotusalusaa. YleX hoitaa paljolti puhepuolen.
- 17:42 Leveäkonetie alkaa.
- 17:49 RAMPPI MENI/HUKASSA, KUSITAUKO SIIRTYY KAUSALAAN. MILAN VELJEN TYTTÖYSTÄVÄ HYMYILEE SILMIÄÄN MYÖTEN. TAMPEREELLA OLI HYVÄ DRAGSHOW. FACES-FESTAREILLA EI OLLUT AUTOPAIKKOJA, JA OMIA JUOMIA EI SAANUT LEIRINTÄALUEELLE. SE OLISI TÄNÄ VIIKONLOPPUNA OLLUT, IRWIN-FESTARIT MYÖS.
- 18:05 MATKAKEIDAS. WC-PALVELUITA ILMAN ERILLISTÄ VELOITUSTA.
- 18:50 Utti. Keskusteluja Rocklinnan kohtalosta. Kolme autonkuljetusautoa tyhjiillään. Yhtään Rellua ei ole matkalla näkynyt... Tutkatorni. Onko Oulun Puusstokkikin tänä viikonloppuna? Minne MTZ meni töihin -äimänä. (Varo kääntyvää liikennettä). Leijonan suuvesi kun hammasharja taas unohtui. Kymmen vuotta sitten olin kuulemma viimeksi Rellukerhon tapaamisissa.
- 19:15 Taavetin lomakeskus. Selvitämme itsemme.
- 19:35 Leirintäalueella, Trafic'in alustalla.

Sa taa vet'

Taavetin lomakeskuksen parkkialueen etulaidassa oli Renault kerhon telta, jossa selviteltiin ensin osallistumismaksuja ja ennakkoilmoittautumisia, jotka oli suoritettu Tipatta, paljon ilmoittautumisajan jälkeen. Kerhon jäseniltä hinta oli 10 euroa, muilta hampuu-seilta tuplasti. Kaikki saivat muovikassillisen informaatiota, kilpailuja ja mm. nimilappuainekset. Meidän tiimillä ei ollut täysin yhteneväiset tiedot vaan jokainen keksi lonkalta jotain.

Muistaakseni sitten vasta etenimme varsinaisen leirintäalueen respaan kyselemään outoja ja täyttelemään kaavakkeita kuka-mitä-hä. Muistaakseni Visa-Elektron ei käynyt, joten olin heti K-P:n kahisevan varassa. Samaisella parkkialueella oli sitten sunnuntain kokoontuminen.

Rellut olivat aika hajallaan ympäri laajaa leirintäaluetta. Mäen alla nurmikentällä näytti olevan isompia autoja ripoteltuna ja K-P pakettiin Winnebagon vaapaalle sähkötolpalle Timon Estafeten viereen. Vihreä kaappiauto jonkinlaisella tavaratilalokkeella takana, Saarela viininpunaisella Espacella, Kyrölän työkunta-auto, joka oli kooltaan mielestäni linja-auto ja sävyllään aivan niin kuin heidän koira (en onnistunut saamaan hyvää kuvaa vaikka yritin).

Mamman kyljestä ilmestyi katos, jonka purkamisesta oli hieman epäilyjä, mutta se jätettiin pyhän murheeksi. Kusi sai vihdoinkin sahtia. Mila oli jo lipitellytkin lonkkua tai siideriä, en muista, matkaevääksi pelkkääjän paikalla. Itse istuin toisella ylellisen pehmeällä takatuolilla, jotka ovat laiskanlinnoja verrattuna Kaappiauton käännettävään takatuhtoon. Ei ihan taidettu saada kuitenkaan peräpukamia kun kymmenen vuotta sitten poikkesimme Muhoksen kokoon-tumisen kautta Norjaan, tai lukuisilla muilla peninkulmillilla (mutta silloin oltiin vielä... vielä nuorempia).

Vähän epävakainen ilma. Se ei haitannut eväiden syömistä katoksen alla. Pientä jähkailua oli myös ilmassa: ketkä ja koska piti lähteä rannan suuntaan. Pohdiskelu siitä, miksi naisten vessat ovat aina han-

kalammin kulman takana johti teoriaan, että miehet kuitenkin käyttävät jossain vaiheessa ensimmäistä tielle osuvaa vessaa, ja näin naistenvessoja säästellään vahinkovisiiteiltä. Kevein kantamuksin lähdimme tiedusteluretkelle Viisikkoeväiden rohkaisemina.

Tietokilpailun tulokset taidettiin jo julkistaa perjantain huipennuksena, pitäisi olla ohjelma tallella, että muistaisi mitä kunpanakin iltana tapahtui. Kolikon heitto, lienee kaksieurosa, saa suuren suosion ja herätti kilpailuhenkeä. Milakin heitteli pari kertaa, taisi heittää yhden munkin puolesta. Ideahan oli päästä mahdollisimman lähelle jotain keppiä määräaikaan mennessä ja etäämmälle jääneet kolikot kerättiin saman tien yhdistyksen kassaan.

Iltaa hämärtyy

Taisi olla niin, että naisille oli ensin varattu tunnin saunavuoro ja sitten miehille kolme tuntia. Vähän jähkailimma K-P kanssa että viitsiskö vaiko eikö viitsiskö. Haettiin pyyhkeet ja myötäilimme rantapolkuja. Muutamia sitkeitä saunoja oli paikalla. Hyvä ja tilava sauna suihkuineen. Ilman silmalaseja saunan hämärässä sitä aina tosi hyvin jää ihmisten kasvot mieleen, mutta showwhat. K-P oli jo pukenut kun istuskelin terassilla ja pohdin. Kyllä mä meen, viittikö odottaa vielä hetken. Sitten taiteilin märkiä polkupuita rantaan, kahlasin oivaa hiekkapohjaa ja annoin liukua. Sitten vetäisin pari vetoa vaparia. Kyllä vesi on hieno elementti, enkä ollut käynyt uimassa koko kesänä! Oli ihan pimeää, ja kömmin takaisin terassille kuivaamaan. Jonkun ski-di yllytti ottamaan kiinni, mutta sanoin että tässä on niin liukasta ettei uskalla juosta.

Makkaran paistoon oli jonoa, ja tikut vuorottelivat. Kylmäkaapin ketterit olivat auenneet ja oluttölkkejä jaettiin. Oli meillä jotkut kupongitkin, mutta meininki ei tuntunut olevan niin tarkkaa. Äijät stereoiden vierellä, Unski & kumpp. pyörittivät minidiseilteä jonkinlaista retro kasarisekamelkskaa. Missä oli Ranskan euroviisut? Kuitenkin hyvällä tavalla outo meininki – jos olisin yhtäkkiä havahtunut keskelle, olisi hetki mennyt

miettissä, että mitä ja missähän (taas). Grillikatoksen kaiteella just ja just kehtasi vetää röökiä, mutta tanssitetussa ei ollut kyrsänjyräjöitä ja oli tilaa. Tai siis siellä oli penkit jossain vaiheessa. Olisikohan se sitten ollut launtai-iltana kun immeiset koristivatkin jalalla.

Kuljettajan vuorokausirytmä alkoi vastustaa kahdeksankymmentäluvun biittä, ja K-P vetäytyi vähitellen autuaammille radiomaille. Kun naapurimökin naiset tulivat toppuuttelemaan yöllä musiikin soittoa, grillipaikka alkoi vähitellen hiipua. Haparoimme Mila kanssa pimeässä takaisin leiriin, ja yritimme vielä sitkeästi veivata generattoritaskulampusta radio Rockia pihauttamaan, mutta aika bunkkerimeininkiä se oli, ei ainakaan hi-fisimiä. Ei siinä haisu päässyt kasvamaan, ei iskenyt luuvalo. Mekin luovutimme kuoleman veljen edessä – vastahan autofestivaali oli oluillaan.

PÄIVÄKIRJA LUULEE KERTOA
 LAUNTAI... HUONO SPONSSIKYNÄ, JOKA TULI PÄÄSYLIPUN MUKANA MUOVIKASSISSA, JOSSA OLI IKKUNATARRA, KILPAILUKUPONKEJA, RUOKALIPPUJA JA LUUMÄEN KUNNAN PROPAGANDAA. SIIS...
 LAUNTAI 28.07.07 TAAVETIN LOMAKESKUS 11:20 PATTERNORADIOSTA 96.9 KERROTAAN TUUNATUISTA TRAKTOREISTA. EHDIMME KÄYDÄ AAMUKAHVILLA JA VALKOVENÄLÄISELLÄ TERMINAALISSA ENNEN KUN ALKOI SATAA KAATAMALLA. SIVUKATOKSEN ALLA SITKEÄNÄ SÖIMME MUREATA KANAA, KANANMUNIA, SALAATTEJA JA MINTTULEIJONAA. HIRVEÄ KIIRE OLI HERÄTÄ, JA NYT PARISKUNTA ON JO PÄIVÄNOKOSILLA. PUHBLINMYYJÄ SAI HESARIN MYTTYÄ MINULLE, JA EILEN KÄVIN VIHDOINKIN UIMASSA. GRILLIPAIKAN KATOKSESSA OLI MAKKARAA JA KALJAA KERHON PUOLESTA, JA KASARIDISCOA. KUN NAAPURIMÖKISTÄ TULTIIN VALITTAMAAN NIIN VEIVASIMME VIELÄ PARI BIISIA TASKULAMPPURADIOSTA OMALLA TERASSILLA. K-P:LLA ON SUOMESTA OSTETTUA VEROLLISTA VAALEAA ROMMIÄ, JOKA ON OSTETTU KORPIKUMMUN NURKKIIN JÄÄNEILLÄ "HYLSYILLÄ". K-P SENSUROI KUUSTOSEN. LAURA LUULEE, ETTÄ MILA ON YHÄ IVALOSSA. "BULI, BULI, LITS, LÄTS".
 K-P EI HALUA OLLA "AUTOMIES" VAAN "KONEISTA KIINNOSTUNUT". KYLLÄ TÄÄLLÄ VAIKKA VANHOJA SYMPAATTISEN OUTOJA KOTTEROITA SYNNÄTÄÄNKIN, NIIN HUOMASIN SEN, ETTÄ TÄMÄ PÄÄLLYSTÖHÄN ON FI RENAULT - PAIDAT PÄÄLLÄ, ELI KILPAURHEILU ON TÄÄLLÄ LÄSNÄ - EI TÄMÄ OLE ANTIIKKIAUTOILUA VAAN "ÄIJÄILYÄ" TÄMÄKIN.
 18:14 IHAN JUST SYÖMÄÄN.

Ankkurissa launtai

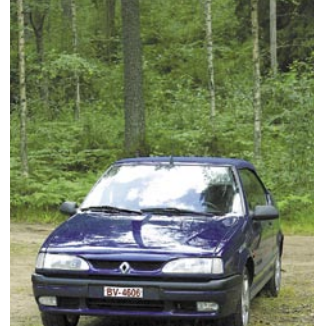
Pientä vesilammikkoa alkoi nurmiaukea jo kerätä kohollaan olevan sadevesiviemäri ympärille. Tyhjiä sahti- ja kebardipulloja oli jostain kertynyt katoksen liepeille. Pilkahti se keltainen tähtikin välillä niin, että parkkiksen keskellä olevan pöydän ääressä vaihdeltiin muutamia asioita. Esimerkiksi oli keskustelua Tiinan kanssa istuinverhoilun ja sisustuksen saloista, ja Hannelen kanssa jostain kiertävästä velvollisuudesta lehti-artikkeleja kohtaan.

Vanhempi herrasmies putsaili tunnollisesti pölyhuiskalla koivunsiemeniä mannekiiniinsa katolta. Kävin pyytämässä lupaa ottaa kuva, ja juttua sitten riittikin pitkään tallista löytyvistä muistakin aarteista, matkoista ja saavutuksista äänestyksissä. Luulisin, että siinä olimme lähellä kerhotapaamisten merkitystä ihmisille, mutta kun minulla ei ollut oikeastaan muuta tietotaitoa vaihtarina kun kyky kuunnella.

Mutta aamulla olimme lähes liian aikaisin hakemassa kofeinisteille aamuannosta, kun itsekin innostuin ajatuksesta osallistua tuohon virkistävään riittiin tilaamalla valkovenäläisen ja kello ei ollutkaan ihan vielä kymmentä. Mutta pientä joustoa löytyi. Varsinaisen aamupalan, jonka Mila oli suunnitellut Blytonin henkeen (saattoi olla britti...), söimme omassa leirissä. pi-saroiden kirmaillessa katoksen yllä. Taisin "purskutella" vähän minttua matkapäiväkirjan mukaan. Sitten kun olin hereillä, niin pariskunta menee jo ruokalevolle. Yritin sitten kirjata jotain muistiin. Matkavihkoon, jotka yleensä jäävät reikäisiksi niiltä kohdilta kun matkamittari ei rulla, eikä miehistö ole sidottuna turva-vöhin, vaan kirmaa ties millä mailla.

Mamman ilmastoinnin hurinaa tarpeeksi meditoituaan väki siirtyi pitkospöytien kautta rompetorille, joka oli katettu grillipaikan teltaan. Formula-aiheisia kirjoja oli jaossa 90-luvulta - Mila päätti täten ratkaista osan joulupukin taakasta.

Toiveena esitettiin, etteivät kaikki menisi heti samaan aikaan ruokailemaan. Me sankarit viivyttelimme ja otimme hieman aperitiffiä. Osa ruokalajeista

oli pöydästä jo loppuneet kun saavuimme paikalle. Miela ei syö punaista lihaa nykyään, joten salaatit ja kana olivat tärkeitä. Paistia tuotiin kyllä lisää tavallaan seuraavaan kattaukseen, ja metsäsienisalaatti oli tosi hyvää. Piimä oli auttamattoman lämmintä. Tulihan syötyä lämmintä ruokaa grillimakkaran lisäksi. Vaivatonta. Aika paljon oli ihmisiä jostain metsistä ilmestynyt. Ehkä lomakeskus on sopusuhtainen ruokapaikana, pakettimatkaillija ei tiedä.

Illallinen ehtoita

Ruokalan viereisestä rakennuksesta sai lisää tupakkaa. K-P oli ottanut vähän rommitotia ja tarjonnut viimeisen sahtinsa jonnekin naapurileireistä samalla kun kierteli juttelemassa kuulumisista, koneista ja vimpaimista. Muutaman sanan yritin vaihtaa vilakoirista maestroa etsiskellessä. Vaaleanpunaisiin lokasuojin koristellusta Pekan Kaapista löytyi aika kärheätä virolaista "kännikukko"-snapsia matkalla grillipaikalle. Venäläinen dynamotaskulamppu oli oiva matkakumppani pimeässä.

Katoksella oli jo otettu ainakin yksi viskipullo kiertoon, josta sai korkillisen maistiaisia. Makkaraa ja olutta tuntui riittävän. Ihmiset rupattelivat ja tanssivat. Nuorisoaikin oli paljon enemmän paikalla. Grillirakennuksessa oli onneksi oikeat vesivessat. Ilta vieri aamua kohti, ja ihmiset lähtivät vähitellen jättäen hiiloksen taaksensa. Milan kanssa vielä ihmettelimme mihin se Sandeman oikein hupeni, tai siis minähän sen join. Kalju kahdeksantoistavuotias kaveri, jolla ei vielä pukinparta orastanut, tuli vielä avautumaan kuolleen amerikkalaisen pianististävämme Anton Szandorin valaistuneisuudesta. Ilonsa kullakin, kuten ihmisten epätykkääminen. (Olikohan kymmenvuotisjuhlat heilläkin?). Viimeinenkin vierailija suunnisti seuraavaksi saunalle. Sitten meininki alkoi olla jo aika väsynyttä. Oli aika pistää kaljat reppuun ja suunnistaa makuusäppiin.

Kapteenin ilmapuntarista katsottuna

Niin ei paljoa muuta lisättävää, kuin ihmeelliset savunkäryiset polttomoottorigeneraattorikokeilut. Siinä saimme havaita, kuinka kierrosluku on verrannollinen ulos saatavan jännitteen määrään. Lampupuja paloi - ja ei palanut. Se valkeni myös kokeilijalle itselleen jossain vaiheessa. Kuitenkin epäselväksi jäi, mihin tässä kaikessa loppujenlopuksi pyrittiin.

Jari joi sen luulemani viimeisen sahtin arvostellen kaikille tuotetta epämääräisesti. Mutta löytyi vielä yksi sahti ja se kruunasi tilanteen. Yöllä söin loput makkarat Turusta päin tulleiden VihreänKaapin kaappirillillä. Hämäröimme heidän, Tiinan, Jounin ja Juhanan kanssa siinä kentän reunalla.

Mitä yhteistä on Taavetilla ja Rellulla? Molemmat ovat traktoreita

Renaultist

Pyhävirikun näkökulmasta

Sunnuntaina oli hiljaiseloinen aamupäivä. Porukka odotteli kokoontumista kentälle ja kasaili tavaroitaan, koska lähtö oli kuitenkin monella edessä. Osalla vielä pitkä kotimatka.

K-P Kotiin Porsaat ajaa

En jaksanut lähteä aamukahville, kun vaihtoehdona oli vielä loikoilla Mamman uumenissa parikymmentä minuuttia. Sitten oli jo kiire purkaa sivusermiä takaisin katonkylkeen niin, ettei sen jalat tuiskahda sieltä auki kesken kruisailun. Joku krapulamasennus taisi olla päällä niin kuin usein kun retki alkaa olla loppuillaan. Tuli kiire siirtyä aulan parkkialueelle, jossa tapahtuman loppukommentit ja autojen kokoontuminen oli. Tavarat ja penkit olivat vielä epäjärjestyksessä kun K-P siirsi Winnebagon Kaappiautojen ryhmään. Autot olivat sijoittuneen vapaamuotoisesti ryhmittäin.

Siinä kun ihmettelin peltikanturoita ja rallisaavutuksia mainittiin ja palkittiin, niin suunta läpi parkkialueen johti oivallisesti hiljaiseen ravinteliin, josta sain kun sainkin bellarussin, kun kävin keittiön ovelta kurkistelemassa. Olen jäävänyt itseni, estetiikantajuuni ei ollut sopiva työkalu tähän äänestykseen – kuka tahansa olisi mielestäni voinut voittaa. Ja koska en ollut ostanut arpaa en olisi voinut saada renkaitakaan. Terassilla siemailin kaikessa rauhassa aamupalaani, kun ihmiset kiertelivät kirjavia Rellurivejä. Sitten hiipailin muina miehinä digipokkarini kanssa toista autokujaa takaisin LeSharolle. Lapset heittelivät mölkyä hiekkakentällä, ja me tyhjentelimme vielä jääkaappia viimeisistä leivistä ja kananmunista, ja asetelimme tavaroita tukevammin loppukoitosta varten. Konepeltejä ystävykset vielä vähän raoittelivat, mutta Club Renault de Finlande ry. tapaaminen 2007 oli vähitellen ohi. Punainen auto voitti missikisat (Klemolan R5 Turbo 2).

SUNNUNTAI 29.07.07

10:50 2.1 TURBO. TÄÄLLÄ ON NAISIA JOISTA TULEE LAPSI, PAKKO LOIVENTAA...

146649/185 KM

12:20 SÄÄTÄMISTÄ. KANANMUNANKUORIA MAASSA JA SERMI ON PYSYNYT SISÄLLÄ PUOLI KILOMETRIÄ. EN TIEDÄ KUKA VOITTI KUN KÄVIN KOPUTTELEMASSA KEITTIÖN OVEA, ETTÄ JOKO SITÄ VALKOVENÄLÄISTÄ SAISI. "ÄKKIÄ KOLME TUNTIA MENEÄ", NAAPURIN SAVIKALLE KERROTTU MATKASUUNNITELMA.

MISANTROOPPISIA LAVAY DIGGAREITA PUKKASI GRILLIPAIKALLE YÖLLÄ. ILMASTOINTI-INDUSTRIALISTA OLIN IHAN ERI BIISISSÄ KUN MITÄ HEMPEÄSTI LAULETAAN.

Mahdollisesti turhaa jaaritusta

Paluumatkalla oli kuitenkin vielä tuttuja autoja liikkeellä samaan suuntaan. Pari taukoa sopi kolmen tunnin komennettuun tavoitteeseen kuitenkin.

Punaviinitönikkäni unohdin autoon, kun Milan "hätätapauksen" vuoksi kiireellä evakoimme minut Hämeenlinnassa Myllymäkeen. Tästä reissusta en jäänyt edes velkaa kenellekään. Kello oli ilmeisesti vasta vähän vajaa neljä. Tulipahan taas oltua läsnä. Kukaan miehistöstä ei ehtinyt kärsiä keripukista, ja sivupurjetakaan ei tarvinnut reivailla ukkosmyrskyssä. Otetaan taas, uusiksi!

MATKAVEISUN VIIMEISET SÄKEET

13:20 ABC-LÄHTÖ. OLEN VELATTONUT 40 € AUTOMATIC. MILALLA VATSATUKKO. LYHYT VIRSI KUN EI IRTOA. JAKEN SANDEMAN OLI HYVÄ, BRA, BUENO, JES.

14:17 JÄLLEEN YKSI ABC. SAMAN SUUNTAAN OVAT NYT RELUISTIT KULUSSA. HILJAISTA ON HYTISSÄ. TEOLLISUUS ON KAUNISTA JA MONUMENTAALISTA, JA URHEILU. JONKUN DRINKIN LAHDESSA OLLAAN. TUONNE MÄELLE ON MUMMU JA VAARI KUOPATTU.

"TOJOTAKUSKIT EI OSAA AJAA". TYHJÄNKÄDEN VISPAAJIA TULEE VASTAAN. KOHTA UKKO ANTAA KIPINÄÄ JA KOSTEUTTA. RYPSI EI ENÄÄ KUKI. VILJAKIN ALKAA OLLA OLKEA. PERUNA KUKKII VIELÄ TÄHÄN AIKAAN? ROHKEASTI PISTÄÄ VETTÄ, KUUROJEN PAINEPESURI. EI OLE RUUHKA, TUULOSTA ENNEN OLI PALJON AUTOJA PARKISSA.

146845/381 KM

15:35 "TÄMÄ JUNA KULJETTAA NYT LÄPI YÖN", VUORIKATU. PYYHE ON YHÄ MÄRKÄ. OLLAAN SUJUT, KIITOS!

146870 /406 KM

16:40 KOTONA!

Autosta ulos

Korpikumpu. Kaappiauto oli mielissään, kun tulimme. Epäili kait, ettei Pikkusisko kestä matkan kummallisuuksia - Saviemilla kun on kokemusta jo niin monesta miehityksestä monien merien rannoilta. Oli vähän kyyninen tämän uuden vehkeen vehkaamisen suhteen, mutta käyttäjät eivät tarkistaneet kuin öljyt. Sitten koitti jo maanantai...

Kokoontumiseen osallistui n. 160 henkeä. Perinteisen tietokilpailun ensimmäinen sija jaettiin kolmen porukan kesken eli Tiaiset, Tonerit ja Saarelat ja kiertopalkinto vedettiin pitkällä tikulla.

Taavetti

